

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

PARTI FRÅN NISSASTRÖM. — FOTO. SW. SWENSSON & SON, LINKÖPING.

14:DE ÅRG.

DEN 16 MARS 1913.

N° 24.

I sitt förträffliga arbete "Sverige genom konstnärssögon" har Carl G. Laurin funnit några lika träfande som energiska uttryck för sina åsikter — en konstnär och folkpsykologs åsikter — om den nysvenska väckelse-tid, han tror sig varnsat och vill i sin mån bereda väg för.

I Sverige genomgå vi nu, skrifer Laurin, en period, då vi måste reagera mot en tid af nationellt falskt patos och frasväsende och mot den riktning af nationell själfuppgifvelse och orättvist underskattande af det egna, som följde den förstnämnda stämningen, och som var, om möjligt, ännu skadligare. Vi ha blifvit rädde för de stora orden och gesterna, men också för det sterila häcklandet, vi längta efter äkta, men försvunna fosterlandskänsla.

De citerade uttrycken äro en lycklig reflex af de mest fördjupade, mest själfulla sidorna af Laurin som författare. Det är också genom att bära fram tankar af liknande innebörd som han blifvit, i ordets bästa bemärkelse, populär. Vi ha här i Sverige i honom nämligen kunnat få räkna en af de sällsynta representanterna för en adlad kärlek till landet, dess folk och kultur.

Carl G. Laurin är först och främst konstnären. Hela hans arbete och mångsidiga intressen syfta åt konstnärliga ideals förverkligande. Ej underligt därför, om han, med sina betingelser och insatt i en verksamhetskrets, sådana som den han rör sig i på Norstedt & Söners i många fall banbrytande bokförlag, ofta kommit i tillfälle att på utomordentligt sätt tjäna ett nationellt värdefullt upplysningsarbete. I detta sammanhang må erinras om hans personliga initiativ till bildande af "Föreningen för skolornas prydande med konstverk", en sammanslutning af intresserade konstnärer, som öppnat oöfverskådliga möjligheter till konstens popularisering endast genom ett klarögd, förständigt lagdt arbete bland skolungdom. På ett verksamt sätt har Carl G. Laurin ej endast understött denna sin ursprungliga plans realiserande, utan målmedvetet fört den till utveckling genom att själf utarbete såväl lämpliga konsthistorier som annan afpassad skollitteratur inom olika undervisningsfält. Just i dessa Laurins boken arbeten ha vi dessutom att som en nyhet för vårt land annotera införandet af färgtryck i boktryck, en konstnärlig utveckling, som tar sig ännu vackrare uttryck i det förut omnämnda arbetet "Sverige genom konstnärssögon". I detta arbete framträder trefärgstrycket i texten som en fulländad illustrationsdräkt, och på ett sätt som i största flertalet af de i arbetet reproducerade konstverken är utsökt delikat. Som arrangör af en sådan konstnärlig detalj har Laurin rätt till förgångsmannens heder. Som ledamot i olika kommittéer tillsatta i konstsyfte har Laurin ytterligare varit i tillfälle lägga ett tungt vägande ord till fördel för likartade sträfvan.

En sak man icke bör förtiga i Laurins verksamhet, är hans betydelse som utväljare af illustrativt lämpliga konstverk åt olika arbeten. Som sådan har han särskildt framträd med utgifvandet af de illustrerade läroböcker i historia, som utkommit på Norstedt & Söners förlag. Det arbete och de intensiva forskningar, som måste föregå det lyckade resultat dessa läroböcker framvisa, böra inte sakna ett erkännande, och sakna det inte heller af de kunnare som tagit del af dess värde.

Carl G. Laurin är — såsom antydts — en populär författare. Detta är han inte endast i den mening, att han förstått finna de ämnen och uppslag, som i en tveksam tid ha det aktuella värde, utan fastmer genom sitt skrifsätt, så underligt väl sammanfallande

med svenskt lynne och tycke. Laurin är en svensk stilist af rang men med den starkaste franska färg och doft öfver sin stil. Liksom denna är intimt befyndad med de lätta, graciösa franska pennorna, så är också hans estetiska läggning gallisk: liflig, vaken, mångsidig. Den ton han anslår låter aldrig sträf eller spröd, utan alltid buren af en levande resonans, äkta och naturlig. Strömmen i hvarje Laurins arbete speglar hans stillsamma, smakfulla humor, men som en böljelek på ytan krusar sig ironiskernas snabba vändningar och kast.

Vid sidan af sin mångsidiga litterära författarverksamhet har Laurin med ett halft tusental föreläsningar öfver konsthistoriska ämnen på ett talangfullt sätt framträd som föreläsare i huvudstaden. Härvid har han ytterligare kompletterat och fullföljt sitt väckelsearbete till förmån för sina konstnärliga ideal.

Carl G. Laurin är född den 17 sept. 1868 i Stockholm, af samma gamla svenska familj, som i kronofogden Lars Olofsson eger sin stamfar och i Laurentius Laurentii Laurinus, den märklige författaren till rimkrönikan: "En kort Sveriges krönika ifrån Magog alltintill fröken Kristinas regemente", räknar en af sina mest kända medlemmar.

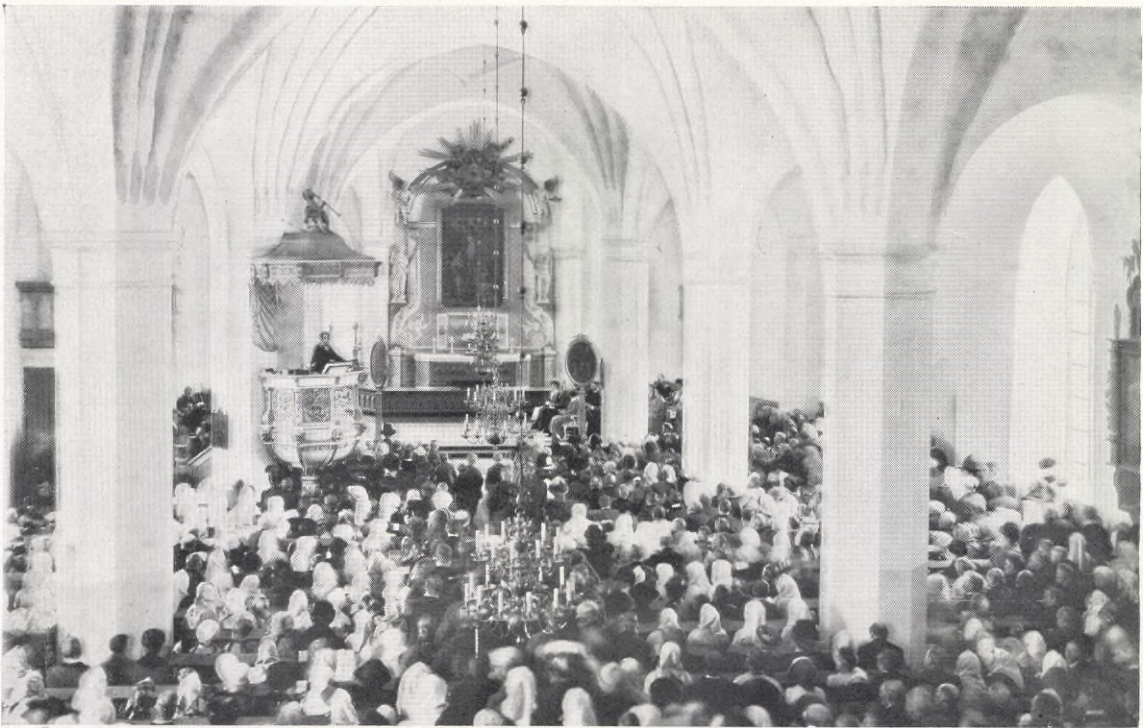
Efter att 1888 ha aflagt studentexamen och två år senare i Uppsala fil. kand.-examen inträdde Laurin vid den litterära afdelningen i Norstedt & Söners bokförlag. De insatser, han gjort i dettas omfattande verksamhet, ha afsatt sina vackraste frukter i de omnämnda populärskrifterna för skola och hem, som gifvit uppslag till en hel ny riktning för konstin-
tresset.

I en lång följd af gedigna verk, har Laurin be-
fäst sitt anseende som stilist, och de senaste åren har han därtill med fog kunnat intaga en rangplats bland essayister och folkpsykologer genom sådana monumentalverk som "Skämtbilden", "Väld och Väld" samt "Svensk själfpröfning". Af dessa har särskildt "Väld och Väld" med sina opartiska skildringar af de nationalistiska och revolutionära rörelserna i Frankrike under 1800-talets senare hälft väckt uppmärksamhet.

Tidigare har Laurin utsändt ett flertal arbeten, bl. a. "Dansk och norsk läsning", "Rättskänslan i våra dagars Frankrike och Dreyfusaffären" m. fl. I dem alla återfinnas hans stora litterära förtjänster vid sidan af yttringar af djup beläsenhet och individuell skärpa.

Laurins snabba penna har äfven funnit tid att under en följd af år i en serie kvicka krönikor samsätta sig med teatern. Det ligger för den invigde ingen öfverdrift i påståendet, att knappast någon af de andra huvudstadsrecensenterna förmått göra sin personliga uppfattning om de sceniska företeelserna mera allmänt värderad än Ord och Bild-skrifvaren Laurin. I samlade, förtätade uttryck, burna af en mera än hvardaglig behärskning och jämnvikt, har han, ofta i ganska välgörande divergens med andra kritiker, utöfvat sitt recensentkall. Hans friska, rörliga ordval med sin pikanta spets af syra ha kvarlämnat i mångas minne ett otal muntra *bon mots*, uddiga slängar och lekfulla infall.

För mycket fransman för att sära utan att först salutera motståndaren, och för mycket svensk för att inte esomoftast släppa det öfverdådiga gosselynet fritt i några alltför nära till hands liggande sarkasmer är Carl G. Laurin en vinnande utöfvare af pennans makt — en frimodig fäktare och en be-
säljad idealist.

HÖGMESSAN I MORA KYRKA DEN 2 MARS. *Dalafolket i sina färgrika dräkter erbjöd en ovanligt vacker anblick. Längst fram i koret synas de kungliga*

Foto. för H. & D. af G. REIMERS, Gefle.

Under sin vistelse i Rättvik företog konung Gustaf söndagen den 2 mars tillsammans med kronprinsparet, hertigparet af Södermanland samt hertigen af Nerike jämte uppvaktningar en färd till Mora, där de kungliga i församlingens kyrka öfvervoro högmessogudstjänsten. Från Mora ställdes färden till Älfalden. I dess kyrka, fylld af högtidsklädd allmoge och med skolbarnen placerade i de främre bänkarne, hälsades konungen välkommen af komminister Gabrielson. Sedan skolbarnen sjungit

en del fosterländska sånger tackade konungen för hyllningen och riktade några vänliga ord till skolungdomen. Från kyrkan anträdde en släktur till, den för sin naturskönhet kända byn Klitten och därefter till Älfaldens station, hvarifrån ett extratåg förde de kungliga tillbaka till Rättvik. Vid alla stationer utefter järnvägen och vid de platser, som under färden besöktes, hade samlats högtidsklädda allmogeskaror hvilka bringade landets konung sin varma hyllning.

Foto. Hallgren, Mora.

DE KUNGLIGA HÄLSAS EFTER HÖGMESSAN I MORA KYRKA.

Kliche. Bengt Sjöforsparva

Vår frejdade forskningsresande, dr: Sven Hedin, har i dagarne till Myntkabinettet donerat den samling medaljer hans asiatiska upptäcktsresor vunnit åt honom från all världens lärda samfund. — Samlingen är icke endast till sin innebörd af sällspordt värde och intresse utan äfven

STADEN PARIS STORA GULDMEALJ.

GEOGRAFISKA SÄLLSKAPETS I JAPAN GULDMEALJ.

D:R SVEN HEDIN, senaste porträtt.
GEOGRAFISKA SÄLLSKAPET I PHILADELPHIA, (vidstående medalj).

GEOGRAFISKA SÄLLSKAPETS I BERLIN HUMBOLDTSMEDALJ.
KEJSAR VILHELMS STORA GULDMEALJ. (vidstående medalj).

utomordentligt dyrbar i och med det stora antal guldmedaljer densamma omfattar. — Vi hänvisa till utförligare meddelande å sid. 384.

GEOGRAFISKA SÄLLSKAPETS STORA GULDMEALJ. PARIS

Foto. Ohlsson, Östersund.

GRUPP AF DELTAGARNE.

Kliché: Bengt Siivegarre.

Den på regeringens initiativ anordnade till Östersund förlagda 4-veckors *skidlöpningskursen för arméns officerare* har nu avslutats. Till kursen, den första i sitt slag i Sverige, voro beordrade 1 chef och 5 lärare, tillika afdelningschefer, jämte 48 elever.

Förutom instruktions-skidåkning förekom 12 dagars fjällturer på skidor, fördelade på en 3 dagars och en 9 dagars färd, med successiv stegring beträffande svårare terräng och dagsmarschernas längd. Längsta

Amatörfotografi

PÅ VÄSTERFJÄLLET, 1,150 M. ÖFVER HAFVET.

Kliché: Bengt Siivegarre.

dagsmarschen var $6\frac{1}{2}$ svensk mil och längsta dygnsmarschen 9,2 mil. De vunna resultaten af dessa öfningar betecknas som synnerligen goda.

Till bild å sid. 380

Den 1 mars inspekterade kajsar Wilhelm den i Wilhelms-hafen befintliga *hydroaeroplanstationen*, där två hydroaeroplan med kaptenlöjtnant Schröter och premiärlöjtnant Langfeld som förare lågo färdiga för start. Under ledning af korvettkaptenen Gygas företogs inför kajsaren en rad intressanta flygningar.

Amatörfotografier.

RASTHOS MOR I STORSTAD.

Kliché: Bengt Siivegarre.

EN TROGEN FÖLJESLAGARE,

Efter porträtt.

Kliche: Bengt Silfversparre.

A. HAMILTON-GEETE.

F. 48 † 24 febr.

Författarinnan Anna Hamilton-Geete alled den 24 febr. i sin hemstad Borås i en ålder af 65 år.

Anna Geete, född grefvinna Hamilton, tidigare känd genom sin utmärkta tolkning till svenskt språk af högtstående utländska litteraturalster, vann med sin Geijers-krönika "I solnedgången", hvaraf första delen utkom hösten 1910, äfven ett erkänt namn i vår litteraturhistoria. Dotter till landshöfding Adolf Hamilton i Uppsala och hans maka, Agnes Geijer, enda dotter till E. G. Geijer, växte hon upp i ett hem, där den store skalden lejde i älskad hägkomst och där minnena från Geijerstiden pietetsfullt bevarades. Af dessa barndomsminnen tillsammans med hvad familjedokumenterna hade att förtälja väfde Anna Hamilton-Geete samman den af lif skimrande skildringen af Erik Gustaf Geijer och hans tid, hvilken samtidigt med att den gaf henne ett ansett författarenamn, förskaffade henne en vidsträckt allmänhets varma sympatier.

Utom af make, dr. Gustaf Geete i Borås, med hvilken hon sedan 1876 lefvat i ett lyckligt äktenskap, sörjes den bortgångna närmast af syskon och syskonbarn.

*

Den bekante elektro-mekanikern Valfrid Ingvar, f. n. boende i Helsing-

Efter fotografi.

Kliche: Bengt Silfversparre.

ETT STORARTADT MAUSOLEUM I HELSINGBORG.

borg, har i dessa dagar slutexperimenterat en ytterst märklig uppfinning, som enligt auktoritetens ut-sago skall bli af största betydelse inom flera områden. Hr I. har lyckats konstruera en elektrisk apparat, hvilken när den kopplats till en skrivmaskin och en mikrofon, får maskinen att uppteckna hvad som säges. Detta sker helt och hållet fone-tiskt. Idén, som grundar sig på ljud-vågornas olikhet, har väckt stor upp-märksamhet, icke minst i Amerika, där ett kapital-starkt bolag er-bjudit hr Ingvar utmärkta villkor om han vill dit öf-verflytta sin verk-samhet. Det är emellertid troligast att han stannar härhemma.

En annan uppfinning af hr I., som han själf till-mäter ännu större värde, är en mo-torcykel, där drif-kraften utgöres af elektricitet. En mängd framstän-de elektro-meka-niker, bl. a. Edison, ha länge arbetat med denna utomordentligt viktiga fråga; lös-ningen har emel-lertid icke skett förrän nu.

På Helsingborgs donationskyrko-gård har den be-kante skeppsre-daren och dona-

Efter fotografi.

Kliche: Bengt Silfversparre.

AUTOMATISK MASKINSKRIFNING EFTER DIKTAMEN: En svensk uppfinnare.

Efter fotografier.

Kliche: Bengt Silfversparre.

FLODA KOLONI I HÄRJEDALEN; Storstugan. Matsal.

tor Bror M. Banck låtit uppföra ett synnerligen stor-slaget mausoleum. Ritningarne äro uppgjorda af en Wiesbaden-arki-tekt, och i mauso-leet finnas mar-morstatyer och målningar af italienska mästare. Det hela har ett värde af inemot 100,000 kronor.

*

Floda koloni i Härjedalen, hvil-ken, som bekant, har till uppgift att taga om hand och söka återupprätta alkoholister, lös-drifvare och andra förkomna männi-skor, står nu på grund af koloniens öfverbefolkning inför nödvändig-heten att företaga en del utvidgnin-gar. Räddnings-arbetet vid kolonien går ut på att binda skyddslingarna vid jorden genom att göra dem till dugliga jordbrukare och på synnerligen goda villkor förhjälp-a dem till egna gårdar på koloniens mark. Företråde lämnas åt gifta kolonister. Fem familjer flyttade förra året in i egna hem och i år skola fem nya kolonat byggas. Ytterli-gare ett 70-tal skyddslingar fin-nas.

Gåfvor till kolonien mottagas af Sällsk. för kristl. social nykterhets-verksamhet, Herkulesg. 8, Stock-holm.

Atelier Jonn, Malmö.

Klöhn: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sklm—Gbg.

SEGRARNE VID KRONPRINSENS HUSARREGEMENTE I PATRULLMANÖVERTÄFLINGEN D. 8 MARS.

Genom öfverstelöjtnant F. Cronenberg med biträde af officerare vid Skånska dragonregementet anordnade Skånes militära idrottsförbund den 8 mars i trakten af Eslöv en synnerligen intressant patrull-manövertäfling mellan Skånes beridna truppslag. Täflingen upptog en 70-kilometersridt, fältskjutning samt kikarespaning. Kronprinsens regemente, som vid täflingen blef nr 1, hemförde som pris Skånes militära idrottsförbunds silfversköld, hvarjämte den segrande patrullens medlemmar tillerkändes silfvermedalj. Öfriga deltagare i täflingen erhöilo bronsmedaljer.

Det Lund, som går. Af det gamla Lund försvinner år för år allt mera. Moderna byggnader på 4 ä 5 våningar uttränga så småningom de gamla. — Nu har i dagarna påbörjats ett ovanligt omfattande rifningsarbete, som kommer att bortsopta två kvarter strax söder om domkyrkan mellan St. Kyrkogatan och St. Kungsgatan. Ett halft dussin hus försvinna därigenom, och L:a Kyrkogatan mellan de båda kvarteren utplånas fullständigt. En stor del af arealen är afsedd för ett nytt bankpalats åt Sydsvenska Kreditaktiebolagets lokalafdelning. Denna förändring kommer mer än nagon annan under de senare decennierna att sätta sin prägel på stadens utseende, emedan den berör en af dess centralaste platser.

Af de hus, som nu rivnas, ha de två ä vår bild ett speciellt intresse. Det t. h. är Lunds f. d. rådhus, och det strax t. v. därom är ett af stadens allra äldsta hus. Det senare skall flyttas till Kulturhistoriska museet i Lund.

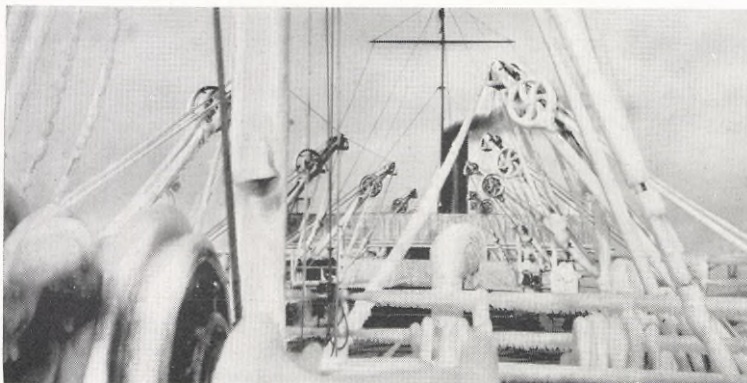
Det svåra och hårda väder, som i slutet af febr.

Anatolyso.

Klöhn: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sklm Gbg.

DET LUND SOM GÅR: En af universitetsstadens centralaste partier under rifning.

EN TALANDE BILD FRÅN DEN BISTRA VINTERN.

rådt i de nordiska farvattnen, har sträckt sig äfven till den del af Nordatlanten, där eljes genom Golfströmmens varma vatten en mildare temperatur brukar göra sig gällande. Som ett synligt bevis på det bistra vinterväder man där under den senaste tiden haft återgifva vi här en bild af Lule—Ofoten-båten "Volrath Tham", tagen under fartygets senaste resa på traden Narvik—Rotterdam.

Foto. Lamm, Stockholm.

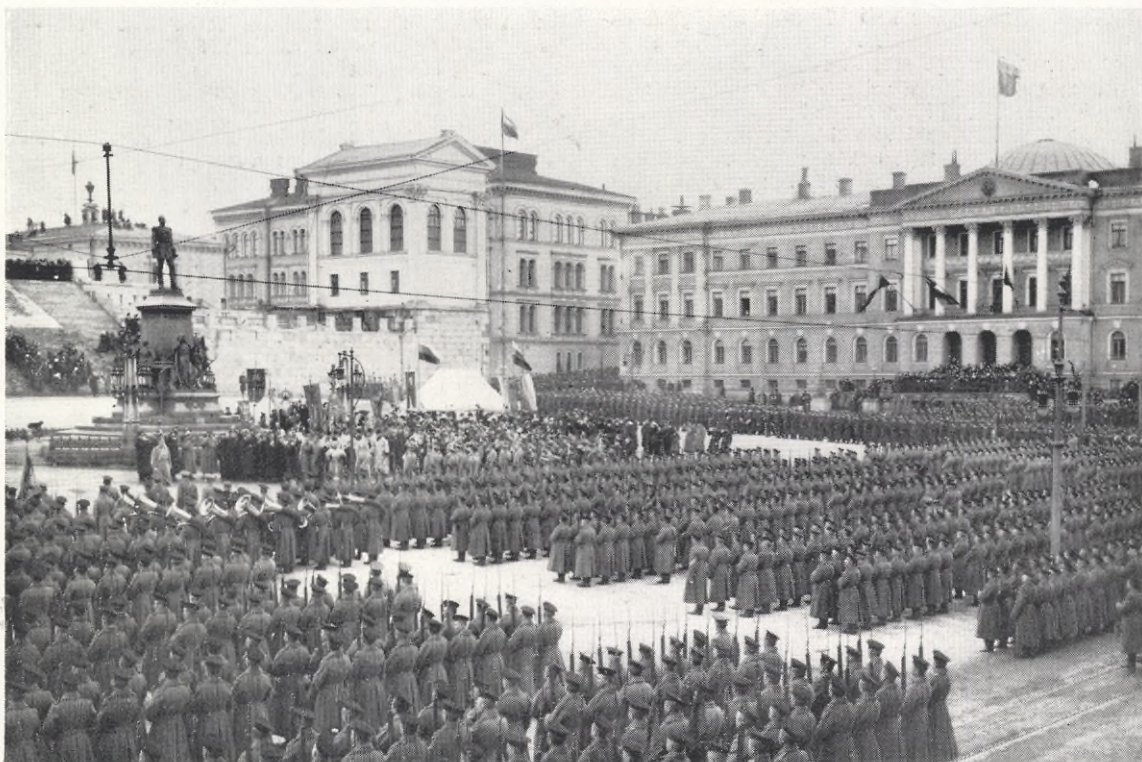
HÖGTIDSMESSAN I RYSKA LEGATIONSKYRKAN.

Kliche: Bengt Silfversparre.

Kronprinsessan efter messan, hvilken jemväl bevistades af konungen och öfriga hemmavarande kungl. personer.

Ryssland har i dagarne den 6—9 mars med stor högtidlighet och under utvecklande af en sagolik prakt firat 300-årsminnet af den Romanovska ättens uppstigande på ryska kejsartronen. Särskildt i Petersburg voro fästligheterna af imponerande storlagenhet med högtidliga messor i kyrkorna, religiösa processioner, lysande militärrevyer, fästbanketter, galaspektakel på

teatrarna m. m., hvarjämte för den stora massan en mängd olika folk-nöjen voro anordnade. I samband med regeringsjubileet har ett stort antal nådebevis utdelats i form af ordnar, befordringar och förläningar. Olfantliga penningssummor hafva anslagits till främjande af lands-gagneliga företag äfvensom till välgörenhetsinrättningar. Amnesti har därjämte utfärdats för vissa slag af politiska brott samt andra mindre svåra förbrytelser, dock icke iden utsträckning som väntats. Äfven utanför tsarrikets gränser har regeringsjubileet högtidlighålits. I Stockholm hölls sålunda den 6 mars högtids-messa i ryska legationskyrkan. Messan, vid hvilken konung Gustaf, kronprinsparet, härtigparen af Södermanland och Västervärdland samt prins Eugen voro närvarande, bevistades af ryska beskickningens och konsulatets medlemmar, de främmande sändebuden i Stockholm m. fl.

Efter fotografen.

ROMANOV-FESTLIGHET I HELSINGFORS: SENATSTORGET DEN 6 MARS.

Kliche: Bengt Silfversparre.

RESKAMRATER.

FÖR HVAR 8 DAG AF K. G. OSSIAN-NILSSON.

EXTRALÄRARE BERGSTEN satt i en andraklass kupé och hade tråkigt. Han fann det egentligen rätt åt sig, men hvar gång han vräkte sig, följde också genast straffet på förseelsen. Acke Bergsten var en sällskaplig natur och led af att sitta ensam mer än en kvart i sträck.

Han hade suttit så godt som allena hela vägen från hemmet till läroverksstaden. Midt i veckan var där sällan trafik på bibanorna, och så här kort efter jul höll väl fästdåsigheten människorna hemma. Extralärare Bergsten trodde åtminstone det.

Bergsten hade egentligen också "försofvit sig". Han hade dröjt hemma i det längsta och återkom till värterminen nästan i sista minuten. I dag kl. 12 samlades lärarna, och kl. 1 var namnupprop. Sedan i går fanns säkerligen hela lärarpersonalen i staden.

Det var föga utsikt att få resällskap med någon af kamraterna ens från de senare stationerna. Vid den stora korspunkten X tittade Acke Bergsten i alla fall ut genom fönstren. Men den snöiga perongen skymdes till större delen af tågen på de inre spåren. Och nere på landgången röjde sig en stationskarl väg genom en gles klunga tredjeklassresande. Idel obekanta — ahå-jaja!

Acke bevakade girigt alla passager, men såg sig alltjämt lika öfvergifven. Nu hördes afgångshvisslingarna, och enslingen redde sig att sjunka samman i sitt soffhörn öfver sitt sista hopp. Tåget startryckte, och just då — sprang det bestämdt någon därute. Det trampade på trappstegen och inom nästa halfminut tittade ett ansikte in genom kupédörren.

Ett obekant ansikte visserligen. Aldern omkring fyrtio, yrket obestämbart. Ett ögonblick gissade Acke på studiekarl, men personen bar intet spår af vare sig förläshet eller af glasögon.

Snarare var mannen handelsresande. Det glimtade någonting

piggt, klarvaket i det rödblommiga, blonda lilla ansiktet.

Det som för öfrigt mest föll i ögonen, var den obekantes småväxthet. Han var gifvet en bland de minsta, normala personer, Bergsten sett. Det följde emellertid ingenting löjeväckande med denna litenhet. Om det nu var pälsen, den hvassa blicken eller någonting visst myndigt i den lilles uppträdande, han ingaf snarare en känsla af förvåntan eller förundran — det eventuella löjet dog på ens läppar.

Acke Bergsten sjönk in i sitt hörn, medan han med grannliga förströddhet iakttog nykomligens inflyttningsarbete. Kappsäckar och askar flögo med oanad lätthet upp i näten, hvarje rörelse var målmedveten — intet spår till tankspriddhet eller tvekan, det var tydligt, att personen hade lång resvana och för öfrigt ägnade sig åt något praktiskt yrke.

Fri från ytterkläderna och efter en hastig kamning framför spegeln tog den lille fram en tidning ur ytterrocken och slog sig med en viss värdighet ner i motsatta hörnet. Efter en blick i tidningsdraken och en annan ut på de förbiilande snöfälten skänkte han ändtligen äfven extraläraren Bergsten någon uppmärksamhet. Af en glimt i de svarta ögonen tyckte sig den senare förstå, att främlingen inte

skulle ha någonting emot en pratstund.

— Ehm, harskade sig Acke Bergsten, sedan hans läppar en god minut förberedande rört på sig, — det är bra litet trafik så här års.

— Ähja, på den här klassen, svarade en tunn, skarp röst, — på tredje såg jag ett par bekanta ansikten!

— Den, som varit så lycklig, smålog Acke, — här har jag suttit mällös i fyra timmar.

— Tja, nu är ju också ferien förbi, sade den okände.

Extraläraren spratt till. Var det en handelsresandevits eller en anspelning? Hur kunde människan veta, att Acke var lärare! Stod verkligen yrket så tydligt skrivet på pannan?

Bäst att förvissa sig.

— PRINSESSAN MARIA, på skidtur under besöket i Dalarna.

Foto. för H. 8. D. af G. REIMERS, Gefle.

— Tjaha, log Acke gemyttligt — jag är verkligen läroverkslärare, och min ferie slutar i dag.

— Såå, svarade den lille, och hans ögon rundades för en snabb sekund. — Då har magistern inte långt igen?

Ater förvånade sig Acke. Betydde repliken ett vanligt, höfligt instämmande, eller förstod mannen, att extraläraren snart skulle och måste vara vid målet? Den okände hade genast gissat rätt på hans lärdomsgrad.

— Min herre är bra — bra resvan, inföll Bergsten, som egentligen ämnat säga någonting helt annat.

— Ahja, jag har fått flacka i min dar, men nu är också jag — snart framme.

Intet tvivel! Karlen kunde inte vara annat än handelsresande.

— Min herre skall kanske liksom jag till Y, undrade Acke.

— Ja — det stämmer.

— Tänker kanske göra affärer där? Finner inte min herre som jag, att Y, egentligen är en brackhåla? Ett riktigt Grönköping, tillade Acke hastigt, för att inte stafvelsen "brack" skulle hinna stöta handelsresanden.

— Har aldrig förr varit i Y, genmälde "handelsresanden", men är inte magistern bra sträng?

— Sträng? Haha! Ja, det vore egentligen mitt yrke, haha! Men jag är nog raka motsatsen, påstå kollegerna. Och det är inte värdt annat heller, med nya skolordningen. Gamle rektor var för öfrigt en stofil, och nu vänta vi just på en ny, som skall vara en riktigt mjäker.

— Såå?

Handelsresanden förändrade inte en min, men sneglade en smula förströdd mot fönstret. Det var tydligt, att samtalsämnet inte intresserade vederbörande.

— Nå, det här kan göra min herre detsamma, sade Acke, — men —

— Tvärtom, tvärtom, sade den lille artigt.

— Men min herre kommer snart att finna hela stan i stil med läroverket. Öfverallt en slentrian, en slöhet, en gubbton, som trotsar all beskrifning. Hvad skulle min herre säga, om ert uppförande sattes upp i er faktura!

Den lille skrattade plötsligt helt högt.

— Det kunde bli rätt muntert, sade han och sneglade igen åt fönstret.

— Lagom muntert, tyckte Acke, — om herrn befan sig i min ställning. Vi hade varit ute och gett en serenad, och tror herrn inte, den gamle stofilen ville noterat det i mitt tjänstgöringsbetyg?

— Sjunger magistern så illa, frågade den tunna röstten litet tillkämpadt.

— Illa, upprepade Acke Bergsten förnärmat. — Nej, men serenaden gällde vackra Lisen på järnvägshotellet, tänk! Det är en flicka, skall jag säga grosshandlarn — åh, verkligen alldeles för god åt ett hotell och de vanliga provisarna, som — ehm, min herre kommer säkert — ehm — att trivas på järnvägshotellet —

Acke Bergsten kände, att han blifvit blodröd efter sin blunder. Bergsten hade i alla fall en stark kärkänsla och hade just gett ett synnerligen olämpligt uttryck åt den.

— Men det finns ju också andra hotell, sade han svettigt upp i hufvudet.

— Jag kommer inte att bo på hotell, sade den okände.

— Såå? Verkligen? Hos affärsvännen?

— Hos mig själf, tänker jag, svarade den resvane med humoristisk trumpenhet.

— Såå? Såå? Så min herre tänker verkligen bosätta sig i denna brack — i denna — fuxhåla?

— Förbättringen af epitetet var ämnad att blidka den tilläifventyrs kantstötte Merkuriisonen. "Fux" det var ju öknamnet på läroverkslärarna.

— Jag är väl så illa tvungen, tyckte den okände.

— Beklagar, sade Acke Bergsten medlidsamt.

Han betraktade orolig den merkantile. Han fruktade, att han kanske redan ohjälpligt stött honom för hufvudet, och förtsåg förvecklingar, då de ju nu skulle bli medborgare i samma stad.

— Det måtte egentligen vara ett härligt yrke, grosshandlarn valt, började han igen. — Att få resa efter behag, bosätta sig, hvar och när en lyster — och så helt plötsligt bryta upp igen till ny marknads, medan —

— Hvariör har magisten inte blifvit köpman då?

— Tja, säg det, ömkade Acke sig själf, — lärdomshögfärd kan jag just inte kalla det. Hur det var, så får jag väl skylla på arf. Äfven min far var lärare. Min far var framlidne lektor Bergsten.

— Såå?

Detta "såå" kom i en viss glädlynt ton.

— Lektor Bergsten har en gång varit min lärare, sade den lille. — Ja lektorn var ung den tiden — och bara en enkel extralärare.

— Enkel extralärare? Acke mörknade och kände lust att morska sig. — Men i alla fall, den andre föreföll att vara en bildad karl.

— Grosshandlaren är kanske redan bekant i lärarekretsar, undrade han artigt.

— Ahjo, något — bland dem, som inte äro alltför gröna.

Acke Bergsten höll på att springa i luften. Det här var för starkt, det kräfde betalning.

— Grosshandlarn är kanske rentaf dusbror med den nye rektorn, frågade han med tydligt hän.

Grosshandlaren skrattade omotiveradt.

— Nej, *det* kan jag aldrig i lifvet bli, sade han tvärsäkert.

— Åh, hvarför inte? Han skall vara rätt folklig och treflig, som man säger.

— Magistern kallade honom nyss en mjäker?

— Det ena goda förbjuder inte det andra, men — Repliken afbröts af starkt sorl i korridoren. Tåget stod vid station, och här tycktes verkligen en del ämna påstiga. Acke, som börjat tröttna på grosshandlaren, var nyfiken på de nya möjligheterna, och grosshandlaren å sin sida försvann ögonblickligen i hörnet bakom sin tidningsdrake.

Acke gaf till ett utrop, som genast besvarades.

— Goddag, Figge!

— Goddag, Acke! Sitter du här? I samma fördomelse som jag — en smula försenad på återtåget!

— Så hyggligt af dej, Figge!

— Dito, dito!

— Här har jag suttit och själssvultit i fyra timmar ända tills — ända tills — jaha, och nu börjar vårplöjningen. Nye rektorn skall ju vara en mjäker, hör jag.

— Då hör du fel, min gosse, log Figge med en lång och likgiltigt blick bort på tidningsdraken. — Det skall vara en riivandes karl, en ruters karl, en disciplinöfverste, så sig förbarne! Bäst inrätta sig i tide och inte hoppa öfver skaklarna i onödan!

— Åh, kassingen? Är det verkligen —? Men jag hörde —!

— Folk tar fel vid första ögonkastet, berättade Figge ifrigt och torkade sin pincenez, — han ser inte mycket ut för världen. Smävåxt, ovanligt småväxt, liknar på långt håll en skolpojke —

— För katt —

Acke Bergsten kastade en hastig blick bort åt grosshandlarhörnet.

— Jag kan berätta dig en anekdot från hans stu-

Kungl. Automobilklubben högtidlighöll d. 6 mars sitt 10-årsjubileum med en fest-bankett på Grand hotell i Stockholm. Vid samma tillfälle tillkännagafs det dittills hemlighållna, med stor spänning motsedda resultatet af klubbens stora vintertäfling.

Sedan de till flera hundra uppgående fästdeltagarne samlats i hotellets fästväning, förrättades prisutdelningen af prinsessan Maria, som tillsammans med prins Vilhelm hedrade tillställningen med sin värvaro. Samtliga pris-tagare, särskildt eröfrarne af Vinter- och Göteborgspokalerna hrr *H. Osterman* och *G. E. E. Carlsson*, blefvo föremål för den lifligaste hyllning.

Efter prisutdelningen aflägsnade sig prinsparet. Öfriga deltagare intogo gemensam middag, hvilken präglades af den angenämaste stämning. Bland de närvarande märktes riksmarskalken greve Douglas,

dentid, fortfor Figge, medan kamraten omedvetet lade handen på hans arm.

— Det var efter inskrifningen, när han skulle återhämta studentbetyget hos kurator. Nu var han så sabla löjligt liten —
— Tss!

Acke Bergsten skiftade färg oupphörligt och släppte inte "grosshandlarns" tidningsdrake ur sikte. Men kamraten missförstod hans armkramning.

— Så liten, så kurator tog honom för en spring-

PRISERNA. Längst ned i midten synes konungens nya vandringspris och den stora Vinterpokalen.

medlemmar af regeringen, sändebuden för de utländska nationer, som varit representerade vid täflingen m. fl.

Vid jubileumsmiddagen framförde klubbens vice ordförande ett tack till dess afhållne ordförande, greve Clarence von Rosen, till hvilken klubbens första förtjänstmedalj kommer att överlämnas.

pojke. Hälsa Menander, skrek kurator förtörnad att han behöfver inte vara för högfärdig att hämta sina betyg själf!

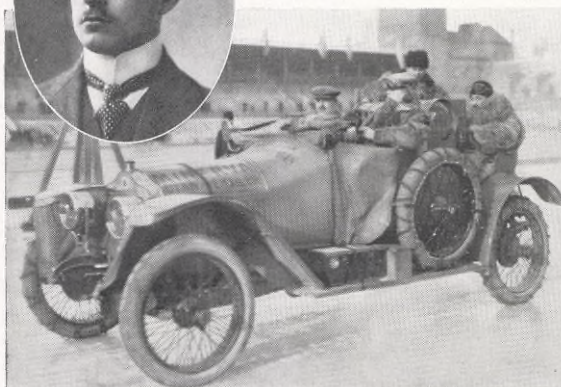
— Tss — är du galen?

I detta ögonblick drogs tidningsridån åt sidan för ett skrattlystet, rödblommigt ansikte.

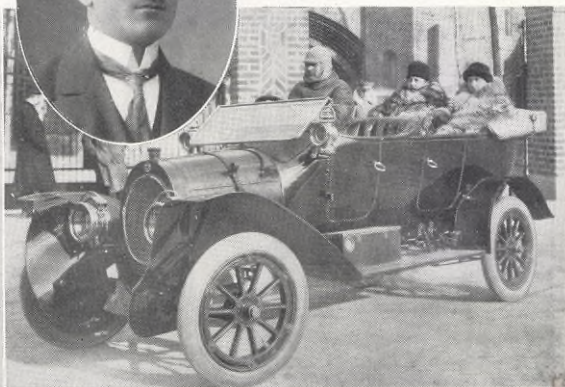
— Det är kanske på tiden, att jag föreställer mig, sade grosshandlarn vänligt, — mitt namn är Menander, nyutnämnd rektor. Jag hör, att jag i herrarna ser mina medarbetare. SLUT.

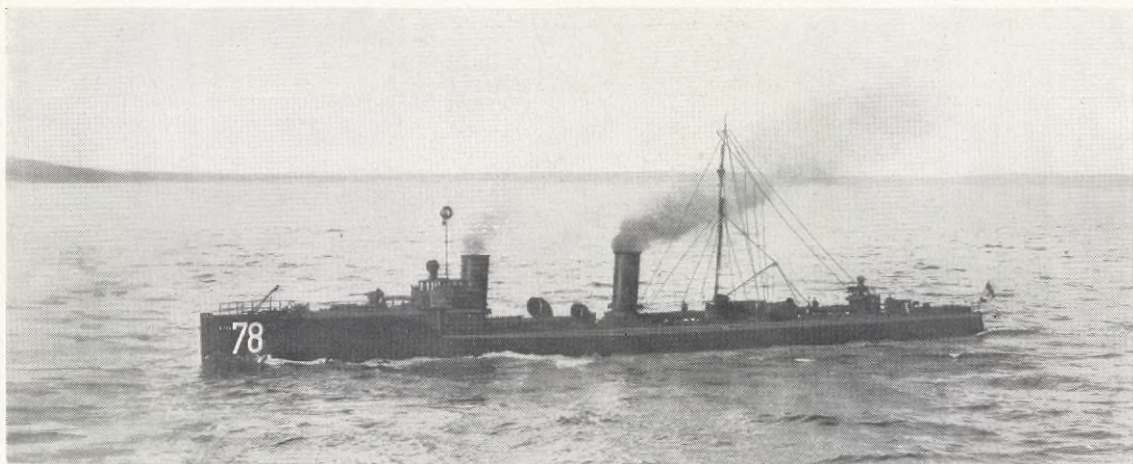

H. OSTERMAN, PÅ SIN MINERVAVAGN: ERÖFRADE VINTERPOKALEN.

G. E. CARLSSON, PÅ WIKLUNDS N. A. G.-DARLINGVAGN: ERÖFRADE GÖTEBORGSPOKALEN.

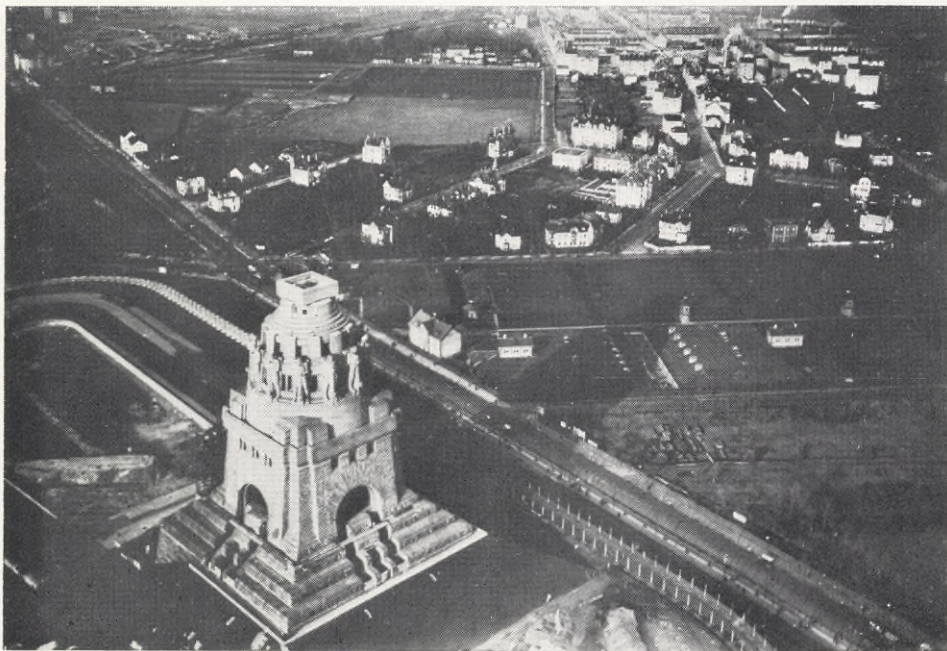

Efter fotografi.

DEN FÖROLYCKADE TYSKA TORPEDBÅTEN "S 178". Vid manövern ifråga fick båten numret "78" som synes ofvan.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversparre, Sthlm.-Gbg.

Efter fotografi.

FOTOGRAFI FRÅN "HANSA" ÖFVER SLAGFÄLTET VID LEIPZIG MED MONUMENTET.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversparre, Sthlm.-Gbg.

Efter för dagen avslutade flottöfningar utanför Helgoland seglad es natten till den 5 mars tyske torpedbåten S. 178 i sank af tyske kryssaren "York". Vädret var vid tillfället stormigt och luften disig. Torpedbåten sjönk omedelbart dragande med sig i djupet större delen af besättningen eller 4 officerare samt 66 underofficerare och menige. Räddade blefvo en mariningenjör, skeppsläkaren samt 13 underofficerare och menige. Det

göres gällande, att hvarken kryssaren eller torpedbåstens befälhavare bär skulden för den fruktansvärda katastrofen, hvilken får anses utslutande som en olyckshändelse.

Tyskland firar i år hundraårsminnet af rikets frigörelse från det Napoleoniska öket. I samband härmed kommer i dagarna det väldiga, till äminnelse af befrielsekriget resta minnesmärket i Leipzig att högtidligen invigas.

Den nationella känslan, alltid stark och levande i Tyskland, skall måhända visa sig tillräckligt stark för att åt riket hembära det af kaisaren äskade stora försvarsoffret af en milliard mark, som skall göra Tysklands här till världens starkaste.

Efter fotografi.

KEJSAR WILHELM (X) BESER SIN FLOTTAS FLYGFÖRSÖK MED HYDROAEROPLAN. Text å sid. 373.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversparre, Sthlm.-Gbg.

Sir William White, känd som en af Englands mest framstående skeppskonstruktörer och den brittiska flottans störste byggmästare har skattat åt förgängelsen, 68 år gammal. Son till en gårdfarihandlande erhöill William White vid 14 års ålder anställning som lärling vid marinvarfvet i Devonport värkstäder och arbetade där några år. Den lysande begåfning han visade sig vara i besittning af beredde honom på den inslagna lefnadsbanan en exempellös framgång. Han antogs som elev vid kungliga högskolan för skeppsbyggeri och blef efter aflagd examen sekreterare åt direktören vid brittiska marinbygget. Vid 36 års ålder erhöill han befattning som chefkonstruktör vid brittiska marinen och var därefter verksam som professor vid högskolan för skeppsbyggeri. År 1885 utnämndes han till direktör för brittiska amiralitetets skeppsbyggnadsafdelning och kvarstod på denna utomordentligt krävande post till 1902, då försvagad hälsa tvingade honom att draga sig tillbaka. Under Whites ledning nådde skeppsbyggeriet en utomordentlig utveckling och han står som skaparen af de moderna slag-skeppstyper, hvilka föregingo den senaste tidens Dreadnoughtar. Icke mindre än 245 krigsskepp, däribland 43 slag-skepp, till ett sammanlagt värde af inemot 2 milliarder kr. ha efter ritningar af honom byggts för Englands och andra makters räkning. Ett stort antal utmärkelser kom under årens lopp den forne timmermanslärlingen till del, han upphöjdes i adligt stånd, kallades till hedersledamot af flera akademier o. s. v.

SIR WILLIAM WHITE, *Engelska flottans ryktbare konstruktör. I dagarne afliden.*

CHAS. E. PETERSON, *har i dagarne öfvertagit den betydande svensk-amer. tidningen "Gamla och Nya Hemlandet".*

Ett främmande lands regering erbjöd honom på sin tid att omskapa dess flotta, ett både hedrande och frestande anbud som dock af lojala skäl afböjdes.

Den äldsta svenska tidningen i Amerika "Gamla och Nya Hemlandet", som senast ägts af direktör A. E. Jonsson, äfven ägare af "Nordstjärnan" har i dagarne öfvergått till den framstående svensk-amerikanen direktör Chas E. Peterson, sedan flera år ordförande i svenska klubben i Chicago och känd för sitt intresserade arbete för bevarandet af sambandet mellan Amerikas svenskar och det gamla hemlandet. Det är direktör P:s afsikt att taga den nu inköpta tidningen i detta arbetes tjänst.

Den 1 mars öfvervar engelske konungen i Drottningens klubb en *Rugby-fotbollsmatch* mellan officerare i marinen och armén, med sju internationella spelare i de olika lagen. Före matchens början presenterades spelarna för konungen. Segern hemfördes af sjöofficerslaget med 3 mål mot 1.

Den 3 mars tog den stora *vårmessan i Leipzig* sin början. Redan tidigt på morgonen var Petersstrasse, medelpunkten för messan, skådeplatsen för ett lika lifligt som brokigt marknadsliif med en mängd originellt utstyrda reklambärare och en talrik köplysten allmänhet. Då äfven vårt lands köpmän till stort antal besöka denna messa bör en bild däriifrån ha sitt intresse.

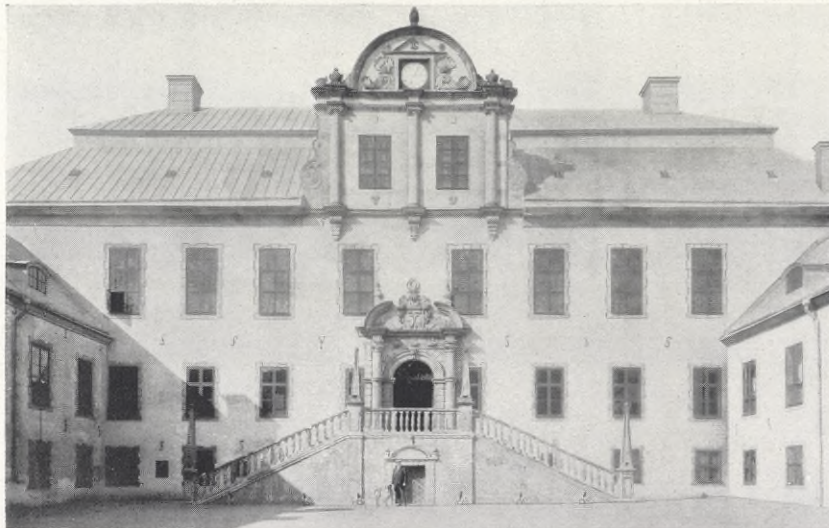

ENGELSKE KONUNGENS INTRESSE FÖR FOTBOLL.

TYPISK BILD FRÅN SENASTE LEIPZIGER-MESSAN.

ETT OXENSTJERNA-SLOTT.

TIDÖ SLOTTSBYGGNAD. — BIBLIOTEK. — GALLER

Genom godsägare Carl von Schinkels nyligen timade frånfälle har uppmärksamheten riktats på det af honom ägda och bebodda gamla Oxenstierna slottet Tidö.

Egendomen Tidö är belägen i Rytterns socken, Västmanland, på en i Mälaren utskjutande halfö. Dess förste med säkerhet kände ägare var Ivar Gren, som lefde på 1400-talet. Genom köp öfvergick godset 1537 till drottning Margareta och längre fram genom byte och giftermål till Åke Bååth. Dennes dotter, Anna, erhöll egendomen i arf, och hennes make, riksmarskalken Axel Oxenstierna, är den egentlige skaparen af Tidö. Sedan kom godset genom arf till släkterna Oxenstierna af Kroneborg, Soop, Dohna och Ridderstolpe, sålades år 1840 och gick i flera händer, till dess det år 1887 inköptes af dåvarande brukspatron Carl von Schinkel, hvarefter med vederbörligt tillstånd fideikommissrätten från de Schinkelska egendomarne i Gestrkland och Helsingland öfverflyttades till Tidö och en del fastigheter i Stockholm.

Slottet på Tidö, uppfördt på föranstaltande af Axel Oxenstierna under öfverinseende af Nicodemus Tessin, har af den nu bortgångne ägaren pietetsfullt restaurerats och anses som en af vårt lands ståtligaste slottsbyggnader. Det inre svarar häremot med en konstnärlig och ytterst dyrbar inredning. Slottet innesluter en rik samling konstskatter, särskildt målningar från den tid då Tidö ägdes af släkterna Oxenstierna, Soop och Dohna, men äfven från senare tid med därur af den Schinkelska familjen gjorda stora förvärf. Slottets bibliotek räknas bland Sveriges värdefullaste i privat ägo varande boksamlingar, och dess arkiv innesluter ett stort antal dyrbara handlingar.

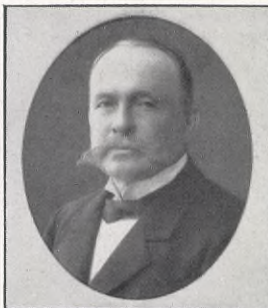
Foto. Blom, Västerås. *«Hörs» Bengt Silfverparre*
C. D. VON SCHINKEL,
den nye fideikommissarien.

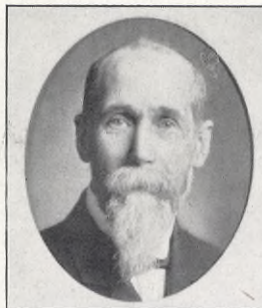
* Data här nedan.

J. C. CARLANDER.
Grosshandlande. — Göteborg.
75 år 10 Mars.*

J. KARSBERG.
Skogschef. — Finspong.
65 år 3 Mars.*

J. A. UNMAN.
Grosshandlande. — Stockholm.
70 år 12 mars.*

R. W. STREHLENERT.
Civilingeniör. — Nol.
50 år 4 Mars.*

E. A. RYDELIUS.
Stadsdist.-läkare. — Göteborg.
60 år 28 Febr.*

L. J. DAHLBERG.
Juvellere. F. d. stadsfullm. m. m.
Kristianstad. — 60 år 7 mars.

C. WASSBERG.
Folkskollärare. — Stockholm.
50 år 7 Mars.*

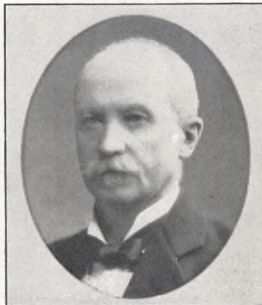
C. W. GRAHN.
Målaremästare. — Örgryte.
50 år 7 Mars.*

C. A. VON ROSEN †.
Grefve. Öfverstekammarherre.
— Stockholm. F. 35. † 3 Mars.*

B. J. BENGTSSON †.
Kontr.-prost. Kyrkoherde. —
Östad. F. 49. † 23 Febr.

O. HOLMSTRÖM †.
Konsistorienotarie. — Linköping.
F. 52. † 4 Mars.

A. N. BLOMQUIST †.
Apotekare. — Stockholm.
F. 59. † 3 Mars.*

CHRISTOFER CARLANDER. Stud.-ex. 56. afg. fr. handelsinst. i Ros-
stock 58. ene grundl. af firman Johansson & Carlander i Göteborg 65 o.
fortfarande delegare i densamma liksom i Gamlestadens fabr. a.-b. Led.
af Handelsföreningens fullmäktige, styr.-led. i detta bolag samt i Vester-
götl.—Göteb. jernv.-a.-b. o. Borås—Alvesta jernv.-a.-b. Ordfr. i styr. i Gö-
teborgs o. Bohus läns sparbank.

JOHAN KARSBERG. Skogs- o. godsförvalt. v. Gustafsbergs barnhus
70—75. v. a.-b. Finspongs Styckebruk sedan sistn. år. V. ordfr. i komm.-
stämma sedan 93, ordfr. i komm.-nämnden, kassaförvalt. o. uppboresman
sedan s. å. Led. af skogsvårdsstyr. sedan 05. Styr.-led. i Lesjöfors a.-b.

JOHAN UNMAN. Inneh. firman Joh. Unman i Stockholm. Styr.-led. i
Samiundet St. Erik, fören. Mjölkdroppen o. Stockholms fastighetsegare-
fören. Synnerligen framstående kännare af gamla Stockholm o. samlare
af Stockholmslänna. Förf. till ett flertal uppsatser i hithörande ämne.

ROBERT STREHLENERT. Afg.-ex. fr. Tekn. högsk. 83, prakt. ing. i
För. Stat. 83—85, anl. fabr. i Södertelje f. tillv. af glödiampor 86, konsult.
ing. 95—06, tekn. ledare o. disp. v. Silkesfabr. a.-b. Nol sedan 06. Upp-
finnare f. tillgodogör. af cellulosaaftal.

ERNST RYDELIUS. Stud.-ex. 73, med. lic. 89. Sedan 1900 led. af komm.-
fullmäktige i Örgryte, ordfr. i helsov.-nämnden i Gädda municip.-samh. se-
dan 01. Ordfr. i styr. i O. o. M. Ekman's sjukhus i Örgryte sedan 10; Led.
af styr. i Småbarnsskoll. i Göteborg, ordfr. i sällsk. Gymnastikens vänner
sedan 96.

CHRISTOFER WASSBERG. Ord. lärare v. Stockh. folkskolor sedan
88; ordfr. i Stockh. folkskol. slöjdlär.-fören., sekr. i Stockh. folkskollär.

sällskap; led. af styr. i Barnens-Dags fören. o. i Barnens Ö, led. af styr.
i Sällsk. Barnavännerna.

CARL GRAHN. Inneh. måleriaffär i Göteborg. Kommunalfullmäktig i
Örgryte sedan 87; framskjuten ställning inom nykterhetsverlden. F. d. led.
af landstinget. Mångårig led. af styr. i Göteborgs mål.-mäst.-fören., v.
ordfr. 13.

CONRAD VON ROSEN †. U.-löjtn. v. Andra lifg. 54, major 82, afsk. 86
Kammarh. h. drott. Lovisa 66, öfverstekamm.-junkare 88, öfverstekammar-
herre 06, senaste åren tjänstfri. På sin tid led. af stadsfullmäktige i Stock-
holm, ordfr. i styr. i Göteborgs E. Banks kontor sedan 03, led. af hufvud-
styr. sedan 04. Komm. m. st. k. N. O.

ARVID BLOMQUIST †. Apot.-ex. 86, inneh. sedan 03 pers. priv. å apot.
St. Erik i Stockholm. Bibliotekarie i Apotek-soc. 04 sekr. i direktionen
06—11, sedan sistn. år societetens o. direktionens ordfr. Led. af perm.
farmakopékomm. 09, led. af arsenikkomm. 12. Inneh. Scheelemed., led. af
Sv. Läkarsällsk. 98.

Hrr Fotografier uppmnas att vid insändande af foto-
grafier till HVAR 8 DAG tillse, att
firmanamn finnes anbragt på fotografiets baksida. Endast
då angifves firmanamnet.

Foto. Almquist, Helsingborg.

Klisché. Bengt Silfverparre.

SCHACKMÄSTAREN KOSTIC FRÅN UNGERN (X) I SPEL MOT 21 SPELARE I HELSINGBORGS SCHACKSÄLLSKAP.
Han vann 16 partier och förlorade 3 medan 2 partier blefvo remis.

Den af Donatello utförda statyn "Johannes Döparen" har nyligen af den grefliga släkten Martelli i Florence för ett pris af 400,000 francs öfverlätit till italienska staten, hvilken kommer att låta uppställa det härliga konstverket i Bargello-museet i Florence. Det påstås, att en amerikansk milliardör vid ett tillfälle budit tre millioner francs för statyn.

Efter Job-graf. Klisché. Bengt Silfverparre.
DONATELLO'S STATY
"JOHANNES DÖPAREN".

Till illustr. å sid. 372.

Myntkabinettets geografisk-nu-mismatiska samling, hvilken förut som egendom räknar den Norden-skiöldska samlingen af förtjänstmedaljer har erhållit en ytterst värdefull tillökning genom en i dagarne af dr Sven Hedin öfverlämnad stortard gåfva bestående af samtliga de medaljer han allt sedan år 1892 af akademier, geografiska sällskap och institutioner fått mottaga som uttryck för den beundran och erkänsla han från vetenskapligt håll tillvunnit sig genom sina betydelsefulla, resultatrika forskningsfärder. Samlingen, i sig själf af utomordentligt intresse, erhåller ökad värde däraf att många af medaljerna utgöra högsta förekommande utmärkelser, hvilka utdelas ytterst sparsamt och endast till den vetenskapliga forskningens ypperste.

Så är fallet med Vegamedaljen, Geografiska sällskapets i Japan guldmedalj, hvars förste bärare dr Hedin blef, staden Paris' stora guldmedalj, Geografiska sällskapets i London "Victoria Memorial medalj", Geografiska sällskapets i Berlin Humboldtsmedalj, hvilken hittills icke utdelats mer än fem gånger, kejsar Wilhelm II:s stora guldmedalj för konst och vetenskap m. fl.

H. 8. D:s Geografiska Pristäffling.

är föremål för ett alldeles osedvanligt intresse. Förfrågningar o. d. strömma in trots det att dessa nästan undantagslöst varit obehöfliga om reglerna för deltagandet studerats med någon uppmärksamhet. Ett flertal klagar öfver att den första kupongen saknas, och dock finnes den i häftet n:r 21 å omslaget 11 sida, märkt kupong n:r 8. Denna kupong och de närmast följande kupongerna n:r 9, 10, 11, 12 och 13 är det som måste åtfölja de 6 listorna med namnen å alla städerna. Ett flertal ha undrat om listorna måste ligga i hvar sitt kuvert, detta förseet med resp. kupong. Detta är ju det ordentligaste, men ej absolut vilkor. Absolut vilkor är att de 6 listorna åtföljas af de 6 kupongerna n:r 8—13 samt att dessa 6 listor och 6 kuponger ligga i ett kuvert förseet med påskrift Hvar 8 Dag, Geografisk Pristäfflan, Göteborg.

Ändring.

Vi ha från våra grannland, särskildt Finland, gjorts uppmärksamma på att intresserade där icke kunna till utfäst dag, den 5 april, hinna få med sina uppgifter.

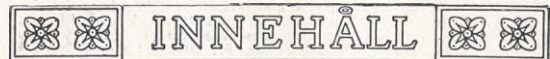
På denna grund medgifva vi sista ankomstdagens förläggning till den 12 april och resultatets tillkännagivande i n:r 30 som utkommer den 23—26 april.

Än en gång påpeka vi?

- att kupongerna i fråga äro n:r 8—13;
- att dessa åtefinnas på omslaget till häftena n:r 21—26;
- att de 6 listorna skola åtföljas af de 6 kupongerna 8—13;
- att listorna kunna inläggas i hvar sitt kuvert men
- att detta ej är nödvändigt endast de ligga tillsammans i ett kuvert märkt "Geografisk pristäfflan."

Redaktionen.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

Skriftställaren Carl G. Laurin (biografi med helsidesporträtt), — Kungabesöket i Dalarne. — Prinsessan Maria. — Sven Hedin's samling af förtjänstmedaljer till Myntkabinettet. — Författarinnan Anna Hamilton-Geete f. — Skidlöpningsskurs för officerare. — K. Automobilklubbens 10-årsjubileum. — Segrarne i vinterbil-täfflingen. — Tidö slott. — "Gamla och Nya Hemlandet" byter ägare. — Det Lund som går. — Schacktäffling i Helsingborg. — Militär idrottstävlan i Skåne. — En storslagen grafvärd. — Flo-dakolonien. — Ett svenskt uppfinnaregent. — ngare i vinterskrud. — Romanowjubilet. — Torpedbåt borrad i sank. — Tyskt krigs-minne. — Hydroaeroplanflygningar. — William White f. — Bro-kiigt utomlandsnytt. — "Reskamrater" af K. G. Ossian-Nilsson. — Veckans porträttgalleri.